

Mandskabet, anskaffe det tilbørlige Materiel, og overhovedet fyldestgjøre de Fordringer, som kunde stilles til Armeen under tilbørligt Hensyn til de finantstle Forhold. Mellem Commissionens Indstilling — og hvis jeg ikke erindrer feil, havde den ærede Krigsminister en meget væsentlig Andeel i Commissionens Arbejder — og de nærværende Fordringer er der saaledes en Forstjæl af 2 Milioner Rbd. Dette er en Byrde, som Landet efter Finantsudvalgets Mening ikke kan bære, og man har derfor maattet være betænkt paa de Besparselser, som navnlig Hensynet til Landets hele finantstle Tilstand uafviselig kræver. Det er Udvalgets Hensigt at stræbe hen til efterhaanden og med Maadehold at bringe Krigsministeriets Budget ned til den Sum, som af den forømtalte Commission blev anseet for tilstrækkelig, og paa det indeværende Aars Budget er der gjort det første Forsøg i saa Henseende. Mod en saadan Bestræbelse vil man vanskelig kunne paaberaabe sig Europas nuværende politiske Forhold. Dersom Forholdene maatte udvikle sig saaledes, at Danmark blev nødt til at indtage en anden Stilling end en reen Freds-tilstand, saa indtræder der et overordentligt Tilfælde, hvorpaa der maa raades Bod der ved, at Regjeringen indkalder Rigsdagen og faaer de dertil nødvendige Summer bevilgede. Altsaa Hensynet til de ydre politiske Forhold synes ikke for Tiden at kunne komme i Betragtning eller at retfærdiggjøre et Forlangende om vedblivende at foraarsage Landet saa overordentlige Udgifter. Heller ikke Hensynet til de indre Forhold forekommer det Udvalget kunne give Anledning dertil. Dersom der i en eller anden Provinds — lad os f. Ex. antage Fyen — var Spænding, dersom der udbrod Uroligheder, vilde det vistnok være det Rigtigste, at man, hvis disse Uroligheder skulde vise sig at være noget vedvarende, igjennem en forøget Politistyrke søgte at dampe disse Uroligheder, hvortil der vistnok ogsaa efter Indstilling fra vedkommende Amtmænd vilde blive truffen fornøden Foranstaltning. Jeg veed imidlertid ikke, at der nogetsteds for Tiden er en saadan Spænding, at sligt skulde være nødvendigt; men indtraf Saadant, var det vistnok ønskeligt, at den vedkommende øverste civile

Administrator, der har at sørge for Stedets Rolighed, foreløbig igjennem Politiforanstaltninger søgte at værne om den Ro, der muligt kunde trues. Den modfattede Fremgangsmaade vækker let Uvillie, fordi man ikke anseer disse forhøiede Udgifter for nødvendige, og Uvillien bevirker igjen let, at der udfordres endnu mere Styrke, og saaledes kan Tilstanden i en slig Provinds stedse blive værre og værre. Naar det derimod maa ansees som en Pligt, der paahviler den enkelte Landsdeel ved Politistyrke at vaaage over Borgernes Rolighed og Sikkerhed, saa behøver man vistnok ikke at gjøre saa store Fordringer til den væbnede Mægt. Udvalget har iøvrigt indrettet sine Fordringer saaledes, at der tillige overlades et stort Spillerum til Krigsministeren, idet han kan foretage disse Permitteringer, naar han finder det beqvemst: han kan fritage en Deel af Mandskabet paa een Tid og indkalde den fulde Styrke til en anden, og dersom Forholdene, imod Formodning, skulde blive saadanne, at en vedværende større Styrke udfordredes, da vil jo den ærede Krigsminister, naar Rigsdagen kommer sammen til October, kunne komme med Forlangende desangaaende. Jeg antager imidlertid naturligtvis, at, naar en saadan bestemt Bevilling er bleven nægtet, da kan Regjeringen ikke være berettiget til at handle derimod, medens den derimod er fuldt berettiget til at forlange en Tillægsbevilling. Saameget angaaende Spørgsmaalet om Permitteringen; hvad det angaaer, at Bespisningsstillæget af 1 Mk. hver femte Dag kun er beregnet for et halvt Aar, maa jeg bemærke, at det vilde medføre megen Forstyrrelse, om man vilde fravige denne Beregning, da man heelt igjennem i Budgettet, hvor der har været Tale om Dyrtid, har forudsat, at den kun vilde være et halvt Aar. Vi have i denne Henseende været saa lykkelige i vor Midte at have en Mand, hvis „Sagkundskab“ i denne Retning den ærede Krigsminister vistnok ikke vil benægte; vi have havt i vor Midte en stor Kornhandler, og han har gjort opmærksom paa, at f. Ex. i 1847 faldt Prisen paa Rug til det Halve allerede inden den nye Høst, paa Grund af, at, naar der er meget høie Priser paa Korn, saa hidloffes Barerne langt borte